

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/231/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316205068
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5316205068.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému Y. R., W.. X.X.XXXX, A. XXXX, XXX XX V. W. V. o zaplatenie 599,68 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 86,63 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 86,63 € od 1.4.2014 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 27.6.2016, doručenu súdu dňa 29.6.2016, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 599,68 € s úrokom z omeškania vo výške 28 % ročne zo sumy 599,68 € od 1.4.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy tohto sporového konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 6.12.2006 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej preňho zriadil a viedol účet č. L.. Vzhľadom na porušenie zmluvy zo strany žalovaného tým, že žalovaný sa na predmetnom účte dostal do nepovoleného prečerpania vo výške uplatnenej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril príslušný účet, o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Pred zatvorením účtu, dňa 31.3.2014, vykonal internú účtovnú transakciu a debetný zostatok previedol na vnútorný pohľadávkový účet L.. Ide o internú transakciu banky, nejde o úhradu zo strany žalovaného. Po dobu nepovoleného prečerpania patrí žalobcovi aj úrok z prekročenej čiastky, ide o tzv. „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ odo dňa nasledujúceho po vykonaní vnútornej účtovnej transakcie. K žalobe pripojil zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb čl. 5, výpis z účtu čl. 7, úroková sadzby účinné od 1.6.2016 čl. 8, všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.4.2016 čl. 9 a sadzobník účinný od 1.4.2016 čl. 14.

2. Žalovaný, ktorému bola žaloba v súlade s § 116 ods. 2 CSP doručená oznámením na úradnej tabuli súdu dňom 8.11.2019, sa k žalobe písomne nevyjadril, v spore zostal nečinný.

3. Súd vo veci prvýkrát rozhodol bez nariadenia pojednávania, v súlade s § 297 písm. b) C.s.p. Rozsudok č. k. 8C/231/2016-64- verejne vyhlásil bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p. dňa 25.9.2019. Žalobu zamietol pre neunesenie bremena tvrdenia i dôkazu, pretože žalobca neprodukoval rozhodujúce skutkové tvrdenia a nepredložil potrebné dôkazy, keďže v priebehu celého sporu nekonkretizoval, akú konkrétnu sumu a z akého konkrétneho titulu žalovaný čerpal nad rámec prostriedkov na svojom účte, čo žalobca do výšky žalovaného zostatku započítal (či len čisto čerpané prostriedky alebo aj úrok z nich, poplatky a podobne.). Žalobca v žalobe len stroho uviedol, že žalovaná suma predstavuje nepovolené prečerpanie účtu, bez bližšieho uvedenia a špecifikácie - za aké obdobie

a z akých položiek uvedené prečerpanie pozostáva, teda aké debetné obraty žalovanému účtoval. V nadväznosti na uvedené potom súd prvej inštancie ustálil, že k výške nároku absentovali akékoľvek tvrdenia, ktoré súd nebol povinný zostavovať namiesto žalobcu z pripojených listín, či z pripojených úverových podmienok, navyše predložených bez akéhokoľvek zdôvodnenia v znení až od 1.4.2016.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na základe odvolania žalobcu, rozhodol vo veci uznesením č. k. 9Co/22/2020-272- zo dňa 26.3.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojich záveroch konštatoval, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď z ním uvedených dôvodov žalobu zamietol. Mal postupovať v zmysle § 129 CSP a žalobcu vyzvať na odstránenie väd, najmä v časti opísania rozhodujúcich skutočností, ktoré predstavuje skutkové vymedzenie nároku. Uložil preto súdu prvej inštancie, aby žalobcom v odvolaní doplnené skutkové tvrdenia a listiny, ktoré k nim pripojil, znova posúdil, vyhodnotil a znova rozhodol.

5. Po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu žalobca na žalobe zotrval, odkázal na svoje odvolanie a v ňom doplnené rozhodujúce skutkové tvrdenia, ku ktorým pripojil aj listinné dôkazy - zmluvu o poskytovaní služby povolenie prečerpanie na osobnom účte čl. 76, návrh na zriadenie prehodnotenie debetného limitu čl. 77, oznámenie čl. 78, žiadosť o zmenu služby povolené prečerpanie čl. 79, návrh na zriadenie/prehodnotenie debetného limitu čl. 80, 81, žiadosť o zmenu služby povolené prečerpanie čl. 82, 83, sadzobník poplatkov čl. 84 - 92, všeobecné obchodné podmienky platné od 1.6.2008 čl. 93 - 102, sadzobník poplatkov čl. 103 - 105, všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.2.2014 čl. 106 - 113, úrokové sadzby čl. 114, výpisy z účtu čl. 115 - 257.

6. Súd prvej inštancie, cítiac sa byť závermi odvolacieho súdu viazaný, nárok žalobcu znova prejednal a rozhodol. Na prejednanie sporu nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti strán. Strana žalobcu svoju neprítomnosť včas a riadne ospravedlnila, vyjadrila súhlas s prejednaním veci v jej neprítomnosti, nežiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Žalovaný svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie termínu pojednávania nepožiadala. Súd považuje za potrebné uviesť, že žalobu doručil účinne žalovanému až postupom podľa § 116 ods. 2 CSP, a to oznámením na úradnej tabuli súdu, keďže sa podrobným šetrením adresu jeho pobytu zistiť nepodarilo. Preto pri doručovaní ďalších písomností v tomto spore žalovanému doručoval v zmysle § 116 ods. 3 CSP na adresu jeho naposledy evidovaného trvalého pobytu, v danom prípade na adresu Zákysučie 1805, Krásno nad Kysucou. V nadväznosti na ustanovenie § 116 ods. 3 CSP považoval predvolanie na pojednávanie za doručené účinne, aj napriek tomu, že žalovaný bol v čase doručenia na uvedenej adrese podľa správy poštového doručovateľa neznámy.

7. Súd vo veci vykonal opätovne dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, oboznámil najmä zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb čl. 5, výpis z účtu čl. 7, úrokové sadzby čl. 8, všeobecné obchodné podmienky čl. 9 - 13, sadzobník poplatkov čl. 14, 15, ďalej oboznámil návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby povolenie prečerpanie na osobnom účte čl. 76, návrh na zriadenie prehodnotenie debetného limitu čl. 77, oznámenie čl. 78, žiadosť o zmenu služby povolené prečerpanie čl. 79, návrh na zriadenie prehodnotenie debetného limitu čl. 80, 81, žiadosť o zmenu služby povolené prečerpanie čl. 82, 83, sadzobník poplatkov čl. 84 - 92, všeobecné obchodné podmienky platné od 1.6.2008 čl. 93 - 102, sadzobník poplatkov čl. 103 - 105, všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.2.2014 čl. 106 - 113, úrokové sadzby čl. 114, výpisy z účtu čl. 115 - 257. Z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery.

8. Žalobca so žalovaným uzavrel dňa 6.12.2006 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej pre žalovaného zriadil a viedol účet č. L.. Následne dňa 7.7.2008 uzavreli strany i zmluvu o povolenom prečerpaní na tomto účte. Žalobca žalovanému listom zo dňa „793/03/0707“ na čl. 78 oznámil, že mu poskytol limit povoleného prečerpania v rozsahu 165,97 € (5 000 Sk) s variabilnou úrokovou sadzbou 15,90 %. Následne na opakované žiadosti žalovaného o prehodnotenie debetného limitu, resp. na základe zmeny služby povolené prečerpanie zo strany žalobcu žalobca limit opakovane menil (dňa 16.12.2008 ho zvýšil na sumu 929,43 € (28 000Sk) a dňa 9.12.2009 na sumu 1000 € a dňa 4.12.2012 ho znížil na sumu 290 € a dňa 18.1.2013 opäť zvýšil na sumu 460 €). Žalovaný podľa tvrdení žalobcu opakovane povolený limit prekračoval, v dôsledku čoho žalobca dňa 3.3.2014 limit znížil na 0 €. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy sa žalovaný dostal do prečerpania nepovoleného. Keďže dlh nevyrovnal, žalobca vykonal dňa 31.3.2014 internú účtovnú transakciu a debetný zostatok previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet, potom účet žalovaného zatvoril (čo je možné, len keď je na ňom nulový zostatok). Žalovaná suma má predstavovať rozdiel medzi všetkými kreditnými (54 805,47 €) a debetnými (55 405,15 €) obratmi vykonanými na účte žalovaného od jeho otvorenia 6.12.2006 až po jeho zatvorenie 31.3.2014. Kreditné položky žalobca až v odvolaní špecifikoval nasledovne: prichádzajúce platby na účet (200x) 31 260,33 €, poplatky za

transakcie 2 x 2,66 €, úroky/daň (36x) 1,94 €, vklad v hotovosti (5x) 11 082,36 €, čerpanie úveru (2x) 12 458,18 €. Debetné položky špecifikoval nasledovne: platba kartou v obchode „POS“ (205x) 5 749,83 €, poplatky za transakcie (73x) 158,40 €, poplatok za balík služieb (64x) 158,15 €, poplatok za upozornenie - debet (3x) 35 €, úroky/daň (35x) 153,94 €, výber z bankomatu Prima banky (30x) 8 412,06 €, použitie bankomatu inej banky (184x) 11 044,98 €, poplatok za zisťovanie zostatku na bankomate nej banky (2x) 0,60 €, SMS notifikácia (141x) 48,89 €, platba z externého trvalého príkazu (14x) 367,11 €, výber v hotovosti (5x) 10 705,04 €, odchádzajúce platby z účtu (1x) 78,80 €, poplatok za výzvu - debet (1x) 30 €, splátky úveru (64x) 15 005,07 €, poplatok za správu účtu (31x) 61,69 €, zrážková daň (9x) 0,19 €, výber z bankomatu zahraničnej banky (3x) 55,43 €, odchádzajúca platba z inkasa (40x) 1 105,52 €, úroky 1x 13,40 €, poplatok za zrušenie trvalého príkazu 1x 1,66 €, poplatok za výpis 1x 0,66 €, mesačný poplatok Maestro (11x) 6,10 €, výber hotovosti cez POS - Maestro (11x) 2 195 €, zmena PIN na bankomate Maestro 1x 3,50 €, mimoriadny výpis 1x 13,28 €, prevod medzi retailovými účtami 1x 0,94 €. V časti poplatkov žalobca odkazoval na zmluvu, VOP a sadzobník. Z dlžnej sumy žalobca uplatnil aj úrok pri nepovolenom prečerpaní vo výške 28 % v zmysle čl. 3.12. VOP (všeobecných obchodných podmienok), v spojení s výveskou úrokových sadzieb účinných až od 1.6.2016, dôvodiac, že nie je úrokom z úveru, ale úrokom pri nepovolenom prečerpaní účtu.

9. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len OBZ) zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 709 ods. 1 OBZ banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

Podľa § 710 OBZ ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ods. 1 OBZ za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 497 OBZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 OBZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ), účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Právny vzťah založený zmluvou o bežnom účte je nevyhnutné posudzovať nielen podľa ustanovení Obchodného zákonníka (keďže zmluva o bežnom účte je tzv. absolútny obchod podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), ale aj podľa právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, pretože žalobca pri uzatváraní zmluvy o bežnom účte vystupoval zároveň ako dodávateľ, s poukazom na predmet jeho podnikania, zatiaľ čo žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o bežnom účte nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. V prípade uzatvorenia zmluvy o zriadení debetného limitu sa vzájomné práva a povinnosti strán spravujú zmluvou o úvere. Ak je teda vzťah medzi stranami sporu svojím charakterom spotrebiteľským vzťahom, je pre existenciu platne uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaná písomná forma. V tomto spore uzatvorenie dohody o debetnom limite - povolenom prečerpaní v písomnej podobe bolo stranou žalobcu preukázané. Nebolo sporné, že žalobca umožnil žalovanému čerpať peňažné prostriedky z bežného účtu aj nad rámec peňažných prostriedkov na jeho účte, a to až do povoleného limitu (viackrát meneného). Robil tak na základe zmluvy o povolenom prečerpaní. Žalovaný však prekračoval aj tento povolený limit, pričom tak robil opakovane, v dôsledku čoho žalobca povolené prečerpanie znížil na 0 €, zrušil ho. Žalobca v rámci svojich rozhodujúcich skutkových tvrdení produkovaných v žalobe, doplnených až v odvolaní, dôvodil, že žalovaná suma je napriek preukázanému povolenému prečerpaniu sumou nepovoleného prečerpania. Právna kvalifikácia je však vecou súdu, ktorý podradí tvrdený skutkový stav pod príslušnú právnu normu.

11. Zo skutkových zistení mal súd za jednoznačne preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo uzatvorením zmluvy o bežnom účte k vzniku záväzkového zmluvného vzťahu, v rámci ktorého bol žalobca oprávnený prijímať platby v prospech žalovaného ako majiteľa účtu a na druhej strane podľa jeho pokynov z tohto účtu realizovať platby. Strany uzavreli spolu aj zmluvu o povolenom prečerpaní, na základe ktorej žalobca umožnil žalovanému čerpanie peňažných prostriedkov z účtu, ktoré neboli kryté zostatkom na účte, a to len do určeného limitu. Žalovaný mal opakovane tento limit prekračovať, v dôsledku čoho žalobca jeho účet zatvoril. Z uvedeného možno bez pochyb ustáliť, že žalovaný ďalej nemohol peňažné prostriedky zo svojho účtu čerpať. Preto sa logicky nemohol do nepovoleného prečerpania dostať. Súd preto ustálil žalovaný nárok ako zmluvný. Neboli produkované tvrdenia, či dôkazy k tomu, aby ho bolo možné kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie (prečerpanie nepovolené). Ani z tabuľkového výpisu v odvolaní nie je zjavné, či niektoré z operácií boli realizované žalovaným po

dátume 3.3.2014, kedy mal žalobca žalovanému povolené prečerpanie zrušiť, či po dátume 31.3.2014, kedy mal žalobca účet žalovaného zatvoriť. V tomto smere súd odkazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/189/2019-285- zo dňa 27.8.2019, ktorý pri totožne produkovanom skutkovom stave totožným žalobcom ustálil, že ide o nárok uplatnený zo zmluvy, a to i v nadväznosti na § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

12. V danom prípade súd ustálil, že na zmluvu o povolenom prečerpaní sa vzťahuje ustanovenie § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte (ďalej len ZoSU), lebo ide o úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty medzi žalobcom v postavení veriteľa (predmetom jeho podnikateľskej činnosti je aj poskytovanie úverov a vedenie bežných účtov) a žalovaným v postavení spotrebiteľa (podľa zmluvy nekonal v rámci výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania). Okrem § 3 ods. 6 sa na vzťah strán v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. iné ustanovenia zák. č.258/2001 Z. z. neaplikujú.

13. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka je záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Aj zákon č. 258/2001 Z. z. v § 3 ods. 6 písm. b) vyžaduje, aby bol spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená. V predloženej zmluve o povolenom prečerpaní nie je uvedená ani výška ani úroková sadzba úveru poskytovaného touto formou. Z bodu 3. zmluvy vyplýva, že žalovaný ako majiteľ účtu sa zaviazal splácať čerpané peňažné prostriedky spolu s úrokmi za podmienok a v lehotách podľa VOP, s ktorými sa podľa bodu 5. zmluvy mal žalovaný oboznámiť a zaviazal sa ich dodržiavať. Z listiny datovanej „793/03/0707“ na čl. 78 vyplýva, že žalobca žalovanému oznámil, že suma peňažných prostriedkov čerpaných do výšky povoleného limitu je úročená variabilnou úrokovou sadzbou, ktorej výška je 15,9 % ročne. Vychádzajúc z uvedeného možno konštatovať, že akákoľvek dohoda zmluvných strán o úroku absentuje. Túto náležitosť v zmysle § 3 ods. 6 ZoSÚ podľa názoru súdu nemôže zhojiť listina (čl. 78), vo vzťahu ku ktorej nielen, že absentujú skutkové tvrdenia, ale nie je možné bez pochyb ustáliť dátum jej vyhotovenia. Podľa názoru súdu je však rozhodujúce, že tento dokument nie je súčasťou zmluvy o povolenom prečerpaní. Samotná zmluva na tento dokument dokonca ani len neodkazuje. V bode 3. odkazuje len na všeobecné obchodné podmienky. Tie žalobca doručil so žalobou v znení účinnom až od 1.4.2016, neskôr v odvolaní i v znení účinnom od 1.6.2008. Súd po oboznámení sa s nimi ustálil, že z nich úroková sadzba nevyplýva. Žalobca predložil zvlášť, na samostatných listinách, v rámci sadzobníka úverových produktov. Opäť v znení účinnom až od 1.3.2014 a 1.6.2016. Z tohto dôvodu je potom vylúčené, že žalovaný bol v súlade s § 3 ods. 6 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe. Vzhľadom na uvedené súd uzavrel, že zmluvné strany sa na úroku z úveru poskytovaného formou povoleného prečerpania nedohodli, a preto tento žalobcovi nepatrí.

14. Vo vzťahu k úroku z úveru si súd dovoľuje poukázať i na to, že pokiaľ žalobca dôvodil (čo je súdu známe aj z jeho rozhodovacej činnosti), že náležitosti zmluvy môžu byť obsiahnuté aj v Obchodných podmienkach, Všeobecných obchodných podmienkach alebo Sadzobníku, ktoré tvoria nedeliteľnú súčasť zmluvy a sú pre klienta záväzné, súd si dovoľuje poukázať na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, podľa ktorých je v zásade prípustné uplatňovanie takých obchodných podmienok, v ktorých si zmluvné strany môžu dohodnúť obsah práv a povinností, ktorými sa vzájomne budú riadiť, pričom tieto práva a povinnosti sú obvykle obsiahnuté priamo v zmluve, hoci nie je vylúčená ani aplikácia všeobecných, či iných obchodných podmienok, na ktoré zmluva môže odkazovať. Uvedené uplatnenie obchodných podmienok však nie je neobmedzené, naopak, právna úprava stanovuje zákonné limity. Pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nemôžu obsahovať dojednania, ktoré sú v rozpore s požiadavkami dobrej viery alebo znamenajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a ďalej také, s ktorými sa spotrebiteľ nemá možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy a pod. Ak majú byť takéto všeobecné obchodné podmienky súčasťou zmluvy, ktorá na ne odkazuje, na to, aby boli záväzné, je potrebné vyjadriť s nimi súhlas, od oboch zmluvných strán, pričom k súhlasu by malo pristúpiť i oboznámenie sa s ich obsahom. Pre samotné oboznámenie však nepostačuje len konštatovanie a vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s obchodnými podmienkami oboznámený (čomu malo byť podľa formulárovej, vopred pripravenej zmluvy, aj v tomto prípade). V danom prípade bolo možné konštatovať, že nebolo preukázané, že by úroky boli individuálne dojednané, a že žalovaný sa s nimi mal možnosť oboznámiť.

15. Rovnaký záver prijal i v časti poplatkov, ktoré žalobca zjavne na úkor účtu žalovaného účtoval v rámci debetných obrátov. Zo zmluvy vyplýva jedine to, že banka je oprávnená účtovať poplatky podľa sadzovníka len za povolenie/prehodnotenie debetného limitu. O žiadnych iných poplatkoch nie je v zmluve ani len zmienka. V zmysle špecifikácie v žalobe a v odvolaní žalobcu je zrejme, že žalovaná suma 599,68 €, ktorú súd považuje za sumu titulom zmluvného nároku, má predstavovať rozdiel medzi všetkými kreditnými a debetnými operáciami učenými žalobcom na jeho účte. Po dobu otvoreného účtu, až do jeho zatvorenia, žalovaný vykonal kreditné položky spolu vo výške 54 805,47 € a debetné spolu vo výške 55 405,15 €. Z tabuľky vyplýva, že žalobca v rámci debetných položiek účtoval žalovanému aj poplatky, napr. za transakcie, za balík služieb, za upozornenie, za zisťovanie zostatku, za výzvu - debet, za správu účtu, za zrušenie trvalého príkazu za výpis, poplatok Maestro a pod. Okrem poplatku za vedenie účtu neprodukoval k žiadnemu inému poplatku bližšie skutkové tvrdenia, či dôkazy, len stroho odkázal na zmluvu, VOP a sadzovník. Poplatky, ktoré účtoval, však v zmluve uvedené vôbec neboli. Keďže poplatky, ktoré žalobca na ťarchu účtu žalovaného účtoval, neboli dojednané individuálne, pretože VOP ani sadzovník údaje, ktoré majú byť uvedené už v samotnej zmluve, nenahrádzajú, spotrebiteľa nezaväzujú (napokon, spotrebiteľ ich ani nepodpísal, preto ani nie je bez pochyb zrejme, či sa s nimi vôbec oboznámil), súd debetné položky ponížil o sumu predstavujúcu súčet týchto poplatkov.

16. Ak teda žalobcovi nepatria úroky ani poplatky, má nárok len na vrátenie skutočne prečerpaných peňažných prostriedkov znížených o úhrady žalovaného. Žalovaný vychádzajúc z prehľadu zaslaného žalobcom podľa názoru súdu reálne vyčerpal spolu sumu 54 718,84 € (platba kartou v obchode „POS“ (205x) 5 749,83 €, výber z bankomatu Prima banky (30x) 8 412,06 €, použitie bankomatu inej banky (184x) 11 044,98 €, platba z externého trvalého príkazu (14x) 367,11 €, výber v hotovosti (5x) 10 705,04 €, odchádzajúce platby z účtu (1x) 78,80 €, splátky úveru (64x) 15 005,07 €, výber z bankomatu zahraničnej banky (3x) 55,43 €, odchádzajúca platba z inkasa (40x) 1 105,52 €, výber hotovosti cez POS - Maestro (11x) 2 195 €) a uhradil sumu 54 805,47 €. V nadväznosti na vyššie uvedené debetné operácie súd ponížil o sumu 686,31 € predstavujúcu úroky a poplatky a operácie, či položky, ktoré nebolo možné bez pochyb zaradiť (poplatky za transakcie (73x) 158,40 €, poplatok za balík služieb (64x) 158,15 €, poplatok za upozornenie - debet (3x) 35 €, úroky/daň (35x) 153,94 €, poplatok za zisťovanie zostatku na bankomate nej banky (2x) 0,60 €, SMS notifikácia (141x) 48,89 €, poplatok za výzvu - debet (1x) 30 €, poplatok za správu účtu (31x) 61,69 €, zrážková daň (9x) 0,19 €, úroky 1x 13,40 €, poplatok za zrušenie trvalého príkazu 1x 1,66 €, poplatok za výpis 1x 0,66 €, mesačný poplatok Maestro (11x) 6,10 €, zmena PIN na bankomate Maestro 1x 3,50 €, mimoriadny výpis 1x 13,28 €, prevod medzi retailovými účtami 1x 0,84 €). Vzhľadom na uvedené potom skutočný rozdiel medzi kreditnými (54 805,47 €) a debetnými (54 718,84 €) obrátmi predstavuje 86,63 €. Na zapltenie tejto sumy má žalobca nárok. V týchto súvislostiach súd poukazuje ešte aj na to, že k niektorým z debetných obrátov, napriek skorším záverom súdu prvej inštancie a záverom odvolacieho súdu (odkazujúc na svoje odvolanie bez doplnenia skutkových tvrdení), neprodukoval žalobca žiadne skutkové tvrdenia a neoznačil konkrétny dôkaz, aby bolo možné ustáliť ich právny základ a výšku. Tiež poukazuje na to, že žalobca bez ozrejmene pripojil k žalobe VOP účinné od 1.4.2016 a úrokové sadzby účinné od 1.6.2016 a k odvolaniu okrem sadzovníka poplatkov účinného od 7.4.2008 aj VOP účinné od 1.2.2014 a úrokové sadzby účinné od 1.3.2014. Urobil tak bez toho, aby konkretizoval, ktoré z vyúčtovaných položiek (debetných operácií) boli realizované až po týchto dátumoch.

17. Súdu nedá na záver nepoukázať aj na to, že žalobcom uplatnený úrok vo výške 28 % ročne po dobu tvrdeného nepovoleného prečerpania, pričom jeho výška úrokovej sadzby mala vyplývať z priloženej Vývesky úrokových sadzieb, nech ho žalobca nazýva akýmkoľvek spôsobom, svojou podstatou predstavuje úrok z úveru. A aj keby súd kvalifikoval žalobný nárok ako nepovolené prečerpanie, úrok 28 % by žalobcovi nepriznal aj z nasledovných dôvodov. Všeobecné obchodné podmienky žalobcu síce upravujú otázku nepovoleného prečerpania, žalobca však nepreukázal existenciu písomnej dohody zmluvných strán na úročení nepovoleného prečerpania, nepreukázal existenciu platnej dohody medzi zmluvnými stranami na úrokoch pri nepovolenom prečerpaní vo výške 28 % ročne. Takúto dohodu nemožno uzatvoriť len všeobecným odkazom na Všeobecné obchodné podmienky, v spotrebiteľskej zmluve nepostačuje len odkaz na všeobecné obchodné podmienky, či vývesku. Súd sa nemôže stotožniť ani s tým, že žalobca tým, že povoľuje klientom čerpať peňažné prostriedky i bez zmluvy, resp. nad určený limit, takýmto spôsobom vytvára nepovolený debetný zostatok na bežnom účte, ktorý úročí tak vysokým úrokom vo výške 28% ročne, napriek tomu, že vo väčšine prípadov klientovi ani žiadne

peňažné plnenie vo forme napr. úveru neposkytuje. Takáto zmluvná podmienka je hrubo nerovnovážna, v neprospech klienta - spotrebiteľa, a preto je neplatná.

18. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na úpravu § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ 2), ktorý upravuje tzv. prekročenie, pre uvedený režim sa vyžaduje s odkazom na ust. § 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, aby veriteľ umožnil spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Túto podmienku žalobca v konaní ani netvrdil, ani nepreukázal. Rovnako je splnenie tejto podmienky logicky vylúčené tým, že uplatnený nárok spočíva v úroku z úveru a sankčných poplatkoch. Súd zároveň dáva do pozornosti, že úrok 28 % ročne z dlžnej sumy pri nedovolenom prečerpaní bol už právoplatnými rozsudkami viacerých súdov vyhlásený z dôvodu neprijateľnosti za neplatnú zmluvnú podmienku dohodnutú v spotrebiteľskej zmluve (napr. rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 29. novembra 2013, č. k. 36C/117/2013-55 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/91/2014 zo dňa 24.03.2015). Tento rozsudok je pre žalobcu záväzný a bolo preto jeho povinnosťou zdržať sa ďalšieho uplatňovania tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj uplatňovania nárokov z nej vyplývajúcich. Je irelevantné, že žalobca zaradil dojednanie o 28 % úroku z nedovoleného prečerpania číselne pod iné ustanovenie VOP. Navyše, vzhľadom k vzniku zmluvného vzťahu aplikácia ustanovenia § 18 ods. 1 ZoSÚ 2 v danom prípade ani neprichádza do úvahy.

19. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd ustálil, že žalobcovi patrí odo dňa nasledujúceho po zatvorení účtu už len úrok z omeškania, teda len úrok sankčný. Ku dňu 1.4.2014 (zatvorenia účtu žalovaného) predstavoval úrok z omeškania v nadväznosti na § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a v nadväznosti na dátum vzniku zmluvného vzťahu (pred 1.2.2013) 8,25 % ročne.

20. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa úspechu v spore. V danom prípade sa žalobca domáhal žalobou zaplatenia sumy 599,68 € (100 %), súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 86,63 € (14,45 %), v tomto rozsahu bol úspešný žalobca, žalovaný bol úspešný v rozsahu 85,88 %. Čistý úspech žalovaného tak predstavuje 71,10 %, v tomto rozsahu mu voči žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov tohto sporu. Vychádzajúc zo spisového materiálu mu v tomto spore však žiadne trovy nevznikli. Súd postupujúc v súlade s čl. 17 CSP, konajúc hospodárne, žalovanému náhradu trov sporu nepriznal, bez potreby vydávania ďalšieho samostatného uznesenia v zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady, ktorá by v danom prípade predstavovala 0 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.